

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 98. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639966985424.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

Først i Aaret 1762 Blev min Moder syg, og maatte holde Sengen indtil den 13de *October* da Gud kaldte hende. Denne Sygdom havde kostet min Fader uendelig meget. Sygdommen Begyndte med en stærk *Inflamations* Feber; et lidet Glas med *Spiritus*, som kostede 2Rdr Blev hver Tiime skænket paa en gloeheed *Serviet* og Lagt paa hendes Mave, hvor længe altsaa slig en Flaske varede, kan De let slutte, i den Brændende Heede som hun udstod fandt hun ingen anden lindring end at faae sig og Sengen overstænket med *Lavendel* Vand, og dette maatte skee saa ofte, at jeg vidner Dem for Gud, at der i de første tre til fiire Uger Blev i hver 24 Tiimer forbrugte fem Glas og derover. Foruden det de andre *Medicamenter* og de med slig en Hoved Sygdom forbundne Omstændigheder, som Aareladen, *Igler* og *Lavements* kostede, kom endnu det til, at hendes gode Venner kom hver Eftermiddag og saae til hende, saa vi hver Aften havde tie til tolv Mennesker til Bords. Min Fader havde alt i alt 400Rdr om Aaret<;> da hun nu døde, og Begravelses Omkostninger kom til, saa indsaae jeg lettelig at Svien af dette Saar, vilde trække sig langt ud, og at det vilde Blive ganske ulægeligt, dersom jeg ikke fik dette store Sælskab jaget af Huuset. Forestillinger vidste jeg meget godt, nyttede ikke, og at mit Svar vilde blive: at han ingen Hovmester behøvede<;> jeg maatte altsaa opirre hans Forfængelighed, og dette gjorde jeg ved at tale om, hvor lidet venskabeligt det var, at de Folk, som havde ædt hos Os den heele Sommer, ikke skulde nu, da de vidste, at han ingen offendtlige Stæder kunde komme paa, een Aften Bede ham til sig uden De fik Maaltid for Maaltid. Da jeg merkede at dette virkede gik jeg videre, og viiste ham, at det ikke var hans Person og Omgang, men hans gode Maa<l>tider 99 de fandt Behag i, hvorpaa han ganske drog sig ud af disse kost Bare Sælskaber.